

tioner vilde have været skaaret saa stærkt ned, som det overhovedet kunde lade sig gøre. Statsudgifterne vilde altsaa have andraget ca. 170 Mill. Kr. i Stedet for, at vi er kommet op paa langt over 300 Mill. Kr.

Den Sammenligning, man har været inde paa mellem Militærbudgetterne og den sociale Lovgivning, er fuldstændig hen i det blaa. Med Hensyn til de sociale Udgifter — ogsaa efter at Nedskæringslovene er vedtaget — er der f. Eks. for Aldersrentens Vedkommende fra 1914 til nu en Stigning paa ca. 500 pCt. Noget lignende er Tilfældet med Sygekasserne, der er i alt Fald en Stigning paa ca. 400 pCt., derimod er Militærudgifterne kun steget med 31 pCt., altsaa ikke tilnærmelsesvis, hvad Pristallet andrager. Dette er de rigtige Sammenligninger, men dem hører man intet til fra de to Herrer's Side, naar de staar her paa Talerstolen. Der er — og lad det, i hvert Fald indtil videre, være det sidste i Retning af Tal — for indeværende Finansaar, stadig beregnet paa den Maade, jeg har været inde paa, Militærudgifter paa ca. 45 Mill. Kr., og dér kommer vi nu ned til ca. 38 Millioner, altsaa en Besparelse paa alt i alt ca. 7 Mill. Kr. Der er mange forskellige Faktorer, som griber ind her, det har jeg udtrykkeligt sagt, der er Dyrtidstillæg, Parikronen har gjort sig *noget* gældende, hvis den havde gjort sig fuldt ud gældende, var der ingen Grund til at komme med Nedskæringsforslag, men den har ikke gjort sig saa stærkt gældende, som vi mener, den bør, og derfor maa de store Udgiftsposter yderligere sættes ned.

Med Hensyn til Genindkaldelser skal jeg blot nævne — jeg har allerede udtalt det i min Fremsættelsestale —, at det her drejer sig om 2 Aargange, 1920 og 1923; det har været mig om at gøre, at der er tilstrækkeligt Øvelsesapparat for Reservebefalingsmændene, det, vi gik over til ved Ordningen af 1922, og det gaar ikke an, at vi tilsidesætter Loven fuldstændigt.

Vi maa altsaa nu anstrenge os til det yderste for at blive indenfor de ny finansielle Rammer, det er det, der har den store Betydning, og her er det, at Overvejelserne i de kommende Maaneder skal finde Sted. Saa udtalte det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, at det ikke kan lade sig gøre, undtagen vi foretager Ændringer i Hærloven. Jeg har ved Fremsættelsen nævnt, at man var inde paa Overvejelser angaaende en Forenkling, og jeg er overbevist om, at der her kan udrettes ikke saa ganske lidt, jeg har nævnt Lægevæsenet og Fly-

verkorpsset, og man kan fortsætte, hvis det ikke er tilstrækkeligt, og det tror jeg ikke, det er. Der maa foretages visse Ændringer, uden at man rører ved selve Grundnerven i Systemet, og her har jeg særlig tænkt paa to Vaaben, Infanteri og Artilleri; jeg tror, der er en hel Del Omraader, hvor der ved en Undersøgelse kan blive Tale om en Formindskelse af Udgifterne, saaledes at vi kan blive indenfor den ny finansielle Ramme, 38 Mill. Kr.

Saa udtalte det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen overfor mig, at han meget maatte anmode mig om ikke at jage med at faa den ny Garnisonsordning i Stand. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at han har ikke overanstrengt sig i de 2½ Aar, han har været Minister, der er ikke meget derovre at finde fra hans Virksomhed. Undertiden har jeg sagt til mig selv: Han har vist haft det knusende godt herovre, for der er ikke udrettet meget, og med Hensyn til Garniseringsplanen er der saa godt som ingen Verdens Ting udrettet. Hvis det ærede Medlem havde foretaget Undersøgelser, Overvejelser og Beregninger, kunde man maaske i dette Øjeblik have sagt, hvad den Omflytning og Ombygning, som skal foretages efter Ordningen af 1922, vil koste.

Der kom en meget interessant Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen — den kom sent, men den kom alligevel —, nemlig at nu troede han, at det, vi fik som Udbytte ved at sælge vore gamle Kaserne og Etablissementer, ikke mindst i København kunde slaa til til Omlægningen. Den Udtalelse kom sent, men jeg er glad ved den. Hvor har man ikke fra socialdemokratisk og radikal Side rumlet med disse 10 Mill. Kr. til Kaserne! Mon overhovedet nogen af de her tilstedeværende har været til et politisk Møde, uden at der har været Tale om disse 10 Mill. Kr.? Vi vilde bebyrde Finanserne i Danmark ved at stille disse 10 Mill. Kr. til Raadighed, til Trods for, at vi den ene Gang efter den anden har sagt, at vi har Tro paa, at det, vi faar ind ved Salg af gamle Etablissementer, gamle Kaserne, vil kunne slaa til til den Omlægning, der er Tale om. (L. Rasmussen: Det har jeg sagt for længe siden). Nej, der er mange, mange Ord, der er udtalt fra det ærede Medlems Side, som han skal have Tilgivelse for, mange overflødige og ganske urimelige Udtalelser, ikke mindst netop med Hensyn til disse 10 Millioner til Kasernebyggeriet. Forholdet er det, at i dette Øjeblik er der dels indbetalt, og dels har vi til gode henimod 4 Mill. Kr.; og der er til